

Što uči biblija

Što uči biblija

Napisao: William MacDonald

Naslov originala: "What the Bible teaches"

© EMMAUS BIBLE CORRESPONDENCE SCHOOL

Info/Contact
Postbus 54234
3008 JE Rotterdam - NL
www.info-contact.nl

SADRŽAJ

	strana
1 Biblija	4
2 Bog	7
3 Čovjek	10
4 Grijeh	13
5 Krist	15
6 Novo rodjenje	18
7 Novo rodjenje (nastavak)	22
8 Spasenje	25
9 Milost	30
10 Vjera	33
11 Nebo i pakao	35
12 Budući događaji	37

UPUTSTVO

Ovaj kurs sastoji se od dvanaest glava u kojima su obradjeni pojmovi od osnovne važnosti za svakog vjernika. Iza svake glave nalazi se test s pitanjima i odgovorima koje treba čitaoc da popuni, nakon što je proučio navedenu glavu, potražio navedena biblijska mjesta u samom tekstu i potom ispunio odgovore, ukoliko je to moguće samo iz pamćenja. Medjutim on može isto tako da potraži odgovor u samom tekstu ako nije sasvim siguran u tačnost.

Taj list s ispunjenim odgovorima treba poslati u centar u mjesnu zajednicu, ako je čitaoc osamljen i udaljen od zajednice, gdje će mu se pregledati dani, odgovori i poslati eventualne ispravke, kao i mogućnost korištenja daljeg proučavanja Svetog Pisma na ovaj praktični i zanimljivi način. U slučaju da takav centar ne postoji u blizini, moguće je poslati svoje odgovore na adresu izdavača, koji će rado poslužiti sve zainteresirane u tom pogledu.

Nesumnjivo će se javiti i druga pitanja u samom toku proučavanja ovog kursa, pa se osjećajte slobodnim napisati ih zajedno s vašim odgovorima na testove iza svake glave.

PRVA GLAVA

BIBLIA

I. Uvod

Netko je nazvao Sveto Pismo “božanskom bibliotekom” i to je istinita tvrdnja. Premda smatramo Bibliju jednom knjigom, ipak se ona sastoji od šesdeset i šest zasebnih knjiga.

Ove knjige počinju s Prvom knjigom Mojsijevom a završavaju s Otkrivenjem, podijeljene su u dva glavna dijela. Prvi dio zove se Stari Zavjet i sadrži trideset i devet knjiga. Drugi dio je Novi Zavjet i sadrži dvadeset i sedam knjiga.

Na početku svake Biblije nalazi se sadržaj s imenima knjiga i navodi se takodjer i broj stranica na kojoj dotična knjiga počinje.

II. Tko je pisao Bibliju?

S ljudskog stanovišta Bibliju je pisalo barem trideset i šest autora kroz razdoblje od oko šesnaest stoljeća. Ah važna stvar za zapamtiti je da su ovi ljudi pisali pod direktnim vodstvom Božjim. Bog ih je vodio u pisanju svake riječi. To je ono što označavamo inspiracijom ili nadahnućem. Slijedeći citati jasno uče da je Biblija nadahnuta od Boga. “Jer proroštvo nije došlo u staro vrijeme čovječjom voljom, nego sveti Božji ljudi govorili su kad su bili potaknuti Svetim Duhom” (2. Pet. 1,21).

“Sve Pismo je dano nadahnućem od Boga i korisno je za nauku, opominjanje, za ispravljanje, za poučavanje u pravdi, da bi Božji čovjek bio savršen, dovoljno opskrbljen za svako dobro djelo” (2. Tim.3,16. 17).

Tako je Biblija Božja Riječ. Nije dovoljno kazati da Biblija **sadrži** Božju Riječ. To bi moglo značiti da su neki dijelovi nadahnuti a drugi ne. **Svaki dio Biblije je nadahnut.** “Sve Pismo je dano nadahnućem od Boga.”

Dnigi važni argument je da je Biblija **jedino** napisano otkrivenje od Boga dano ljudima. U posljednjoj glavi Biblije Bog opominje ljude protiv dodavanja Bibliji ili oduzimanja od nje (Otkr.22, 18,19).

III. Koji je predmet Biblije?

Premda je Biblija sastavljena od šesdeset i šest knjiga, ipak ona ima jedan glavni predmet. Krist je velika tema Pisma. Stan Zavjet sadrži mnoga predkazanja, ili proroštva u vezi Krista. Novi Zavjet govori o Njegovom dolasku.

IV. Što sadrži Biblija?

Biblija je zapis o svijetu od početka vremena do budućnosti kad će postojati novo nebo i nova zemlja.

Prva Mojsijeva govori o stvaranju svijeta, početku grijeha, potopu i početku Izraelskog naroda. Od Druge knjige Mojsijeve do Estere imamo povijest Izraela sve do oko 400 godina prije rođenja Krista. Knjige od Joba do Pjesme nad pjesmama sadrže krasne pjesme i mudrost. Ostatak Starog Zavjeta, od Izaije do Malahije je proročki - to jest, te knjige sadrže vijesti od Boga Izraelu u vezi njihovog sadašnjeg stanja i buduće sudbine.

Novi Zavjet počinje s četiri Evandjelja, od kojih svako predočuje život Gospoda Isusa Krista. Djela govore o događajima kršćanskog pokreta u njegovim početnim godinama i život velikog apostola Pavla. Od poslanice Rimljanima do Jude, nalazimo poslanice crkvama i pojedincima koje sadrže velike istine Kršćanske vjere i praktične pouke u vezi kršćanskog života. Otkrivenje nam daje uvid u budućnost - događaje koji će se tek zbiti u nebu, na zemlji i u paklu.

V. Zaključak

Ovo je zaslužen priznanje Svetom Pismu. "Ova knjiga sadrži Božju misao, stanje čovjeka, put spasenja, osudu grješnika i radost vjernika. Njezina nauka je sveta, njezini propisi obavezuju, njezini životopisi su istiniti i njezini sudovi su nepromjenjivi. Čitaj je da postaneš mudar, vjeruj je da se spasiš, i koristi je da budeš svet. Ona sadrži svijetlo da te upravlja, hranu da te podupre i utjehu da te razveseli. Ona je geografska karta putniku, kompas pilotu, mač vojniku i Kršćaninova povelja. Ovdje je raj obnovijefl, nebo otvoreno i vrata paklena demaskirana. Njezin veliki predmet je Krist, njezina namjera je naše dobro, njezin cilj je slava Božja. Čitaj je polako, često i u molitvi. Ona je rudnik bogatstva, raj slave i rijeka užitka. Ona će nagraditi najveći

napor i osuditi sve koji ne mare za njezin sveti sadržaj. Ona je knjiga nad knjigama - Božja knjiga - otkrivenje od Boga čovjeku.”

Druga glava

BOG

Ni jedan veći predmet ne može zaokupiti čovječji um nego proučavanje o Bogu i čovjekovom odnosu prema Njemu.

I. Postojanje Boga

1. Biblija ne nastoji da dokaže postojanje Boga. Činjenica da Bog jest pretpostavljena je kroz čitavo Sveto Pismo. Prvi stih Biblije je primjer zato. "U početku je Bog stvorio nebo i zemlju". Božje postojanje je predloženo u tvrdnji činjenice koja ne treba nikakvog dokaza. Čovjek koji kaže da nema Boga nazvan je ludom u Psalmu 14,1.
2. Međutim i bez obzira na Bibliju, postoji neki dokazi o Božjem postojanju.
 - (1) Čovječanstvo je oduvijek vjerovalo u općenito biće.
 - (2) Stvorenje mora imati stvoriteija. Svemir ne može nastati bez uzroka.
 - (3) Čudesni nacrt kojeg vidimo u stvorenju traži beskrajnog planera.
 - (4) Kako je čovjek razumno, moralno biće, njegov stvoritelj morao je biti mnogo višeg reda da bi ga ovakvog stvorio.

II. Božje osobine

1. Bog je Duh (Ivan 4,24). To znači da Bog nema tijela. On je nevidljiv. Međutim, On se može otkriti čovjeku u vidljivom obliku. U Osobi Isusa Krista, Bog je došao na svijet u tijelu i krvi (Iv.1,14,18; Kol.1,15 Jevr.1,3).
2. Bog je osoba. U vezi s Njim su upotrebijefla lična imena. (2.Moj.3,14, Mat.11,25). Pripisuju Mu se lične karakteristike, kao što su:
 - (1) znanje, Iza.55,9,10
 - (2) osjećaji, 1. Moj.6,6 i
 - (3) volja, Jozua 3,10.

3. Jedinstvo Boga. Pismo jasno uči da postoji jedan Bog (1.Tim.2,5). (Čitaj taj stih). Lažno učenje da ima više bogova suprotno je razumu. Može postojati samo jedno Uzvišeno biće.
4. Trojstvo. Biblija uči ne samo da postoji Bog, nego i to, da su u Njemu tri osobe - Otac, Sin i Sveti Duh. To je tajna za ljudski um, ali iako se ne može razumjeti, može se vjerovati, jer Božja riječ to kaže. Riječ trojstvo se ne nalazi u Bibliji, ah se ta istina nalazi u ovakvim odlomcima
 - (1) Krštenje Isusa, Matej 3,16,17.
 - (2) Vehiko poslanje, Matej 28,19.
 - (3) Blagoslov iz 2.Kor. 13,14.
 Otac je nazvan Bogom u Rim. 1,7. Sin je nazvan Bogom u Jevr. 1,8. Sveti Duh je nazvan Bogom u Djehima 5,3,4.

III. Boiji atributi

Teško je definirati Boga. Jedan od najboljih puteva je da se opišu neke od Njegovih kvaliteta ili karakteristika. One su poznate kao atributi.

1. Bog je svuda prisutan. To znači da je Bog svuda prisutan u isto vrijeme (Jer.23 ,24)
2. Bog je sveznajući. Drugim riječma On zna sve. On zna svaku misao i djelo čovjeka (Pr.15,3). On zna sve što se zbiva u prirodi, uključujući čak smrt vrapca (Mat. 10,29).
3. Bog je svemoguć. On ima svu silu. On je stvono svemir i sada upravlja njim svojom silom. Nema ništa što On ne bi mogao (Mat. 19,26).
4. Bog je vječan. On nikada nema početka i nikada neće prestati postojati (Ps.90,2).
5. Bog je nepromjenjiv. "Ja sam Gospod, koji se ne mijenjam" (Mal 3,6).
6. Bog je svet. On je apsolutno čist i bezgrješan. On mrzi grijeh a ijubi dobrotu (Pr. 15,9,26). On se mora odvojiti od grješnika i mora kazniti grijeh (Iza.59,1,2).

7. Bog je pravedan. Sve što čini je dobro i ispravno. On ispunjava sva svoja obećanja (Ps.119,137).
8. Bog je ljubav. Premda Bog mrzi grijeh, ipak ljubi grješnika (Iv.3,16) (Čitaj taj stih).

Treća glava

ČOVJEK

Ako želimo znati istinu o čovjeku moramo se okrenuti Bibliji. "Istina je ono što Bog kaže o nekoj stvari." Biblija nam govori o stvorenju čovjeka, o njegovoj naravi, o odnosu prema drugim bićima, njegovom padu i sudbini.

I. Čovjekovo porjeklo

Prirodno je da bi čovjek trebao biti znatiželja o svom porijeklu. On je to uvijek i bio. Filozofi su davali u različitim vremenima svoje različnije teorije.

Biblija kaže: "U početku je Bog stvorio nebo i zemlju. Bog je stvorio čovjeka" (1 .Moj.1,27).

Bog kaže u vezi svog stvorenja, čovjeka, stvorio sam ga za Svoju slavu, načnio sam ga, da, vratio sam ga" (Iza.43,7). Tako je na staro pitanje "Koji je glavni cilj čovjeka?" ispravno odgovorio, "Glavni cilj čovjeka je da slavi Boga."

II. Čovjekova priroda

Tko god je prisustvovao kod smrtne postelje, ima razumije da čovjek ima fizičko tijelo, ah takodjer dušu i duh. U jednom času osoba je živa, a u idućem nemaje. Ali ostaje njezino truplo. Čovjek nije samo tijelo, nego također je, duša i duh.

Biblija nas uči da čovjek postoji kao trodjelno biće: tijelo, duša i duh (1.Sol.5,23). Dok je za nas teško ralikovati dušu i duh, jer je oboje u suprotnosti s fizičkim tijelom, Bibhija pokazuje da postoji razilka. Životinje imaju tijelo i dušu, a nemaju duha. Čovjek ima tijelo, dušu i duh.

Duša čini razliku između iivog bića i mrtvog, a duh razlikuje čovjeka od životinje. Duh čovjeka osposobljava ga da ima zajednicu s Bogom. Duša je sjedište osjećaja i ljubavi, dok pojam duha uključuje našu sposobnost znanja i razumijevanja. Čovjekje odgovoran Bogu i njegova je najveća dužnost da nade što Bog želi da čini i da to čini.

III. Čovjekova slobodna voija

Postoje i druga bića u svemiru koja je Bog stvorio. To su andjeli ili duhovi. Oni nemaju ljudsko tijelo ili dušu. Oni su moćniji od nas. Oni su stvoreni takodjer da služe Bogu, ali kako imaju slobodnu volju, neki od njih su pali u grijeh neposlušnosti.

Bog je mogao načiniti niz strojeva da čine Njegovu voiju mehanički. Umjesto toga On je izabrao da stvori bića, koja mogu, ako hoće služiti Mu dobrovoljno i ljubiti Ga iskreno. Možemo sasvim dobro razumjeti zašto je On želio da to tako bude. Čovjek može zaštititi svoju kuću pomoću alarmnog sistema protiv provalnika, ah postoji nešto što privlači našu ljubav prema psu. Što nikada ne bi pokazali prema nekom stroju.

IV. Čovjekov grijeh

Kad je Bog stvorio slobodna bića da čine Njegovu volju ili da odbiju da je čine, On je morao znati da će neki izabrati krivi put. I tako je to i ispalo. Veliki andjeo zvani Lucifer, sada poznat kao satan, odlučio je da suprostavi svoju voiju Božjoj. Bio je odmah zbačen s neba, i mnogi drugi andjeli bui su bačeni zajedno s njim. Od toga vremena, satan je tražio da spriječi Božje planove na svaki mogući način. Kad je čovjek bio stvoren sa slobodnom voljom, satan je odmah planirao da ga zavede sa staze poslušnosti. Bog je opomenuo čovjeka, ali satan je uspio da ga odvuče u grijeh. Dobro poznati događaj nalazimo u 1.Moj.3.

Bog kao moralni Upraviteij svemira ne može dopustiti da se u Njegovoj prisutnosti neko biće svijesno ne pokorava Njegovim zapovijedima. Zato je satan zbačen s neba kad je prkosio Božjoj volji. Isti postupak bio je potreban i za čovjeka te je tako Adam bio istjeran iz Božje prisutnosti.

Adamova priroda prešla je na svakog člana ljudskog roda. Svi smo rođeni s tendencijom prema grijehu. Ova priroda ne odoljuje kušnjama izvana i tako popuštamo i teško griješimo.

V. Čovjekova budućnost

Upravo kao što nam Biblija govori o čovjekovom porijeklu, t.j. da je proizašao iz Božje ruke, ta o čovjekovom sramotnom padu i

naknadnom odvojenju od Boga, tako isto nam vjeno govori, da će svaki čovjek, žena i dijete jednog dana stati pred boga, kao svog sudije. Činjenica smrti je tako sigurna, da svaki razumije neizbježivi kraj svakog čovjeka. Ah Biblija dodaje, "Nakon toga sud". Bog je stvorio čovjeka i otkrio mu svoju voju. Bog će smatrati svaku osobu apsolutno odgovornom za sve što je činila. Ovaj život je prvenstveno priprema za slijedeći. Čovjek ne treba da umire kao životinja. Njegov duh mora ići Bogu, svom Stvoritelju i Sudiji.

Četvrta glava

GRIJEH

Pročitaj 1.Moj.3.

I. Što je grijeh?

Nitko ne može čitati Bibliju, a da ne spozna, da je veliki dio pažnje posvećen predmetu grijeha eto njegovom uzroku i liječenju. Često mislimo o grijehu u vezi sa zločinom i ubojstvom. Ali grijeh u Bibliji odnosi se na sve što nema Božje savršenosti. U Rim. 3,23 čitamo, "Svi su sagriješili i izgubili Božje slavu." "Božja slava" uključuje misao absolutne savršenosti. Grijeh je stoga zaostajanje od cilja. Svi su ljudi krivi zbog toga.

O grijehu se govori u Bibliji još na slijedeće načine.

1. Kršenje Božjeg zakona (Pim. 5,13)
2. Pobuna protiv Boga, ili bezbožnost (1. Iv.3,4)
3. Moralna nečistota (Ps.32,5).

Zle misli su grješne isto kao i djela (Mat. 5:28).

II. Porijeklo grijeha

Prvi zapisani slučaj grijeha zbio se je na nebu. Andjeo Lucifer postao je zavidan i htio se je jednačiti s Bogom (Iza.14,12-14). Zbog toga grijeha zavisti, bio je zbačen s neba, i postao jedini koga Biblija drugdje opisuje kao djavo ili satana. Prvi slučaj grijeha na zemlji opisan je u 1.Moj. 3 Zbio se je u edenskom vrtu. Bog je zabranio Adamu i Evi da jedu s drveta znanja dobra i zla. Oni se nisu pokorili Bogu i jeu su zabranjetli plod. Tako su postali grješnici.

III. Rezultati grijeha

1. Čim su praroditelji ljudskog roda sagriješili, postali su svjesni činjenice da su goli i pokušali su da se sakriju pred Bogom (1 . Moj .3,10).
2. Kazna za grijeh je smrt. Adam je postao duhovno mrtav u času kad je sagriješio. Pod tim mislimo da se je odvojio od Boga i bio istjeran iz Božje prisutnosti. Postao je takodjer ovisan o fizičkoj

smrti. Premda nije morao odmah da umre, njegovo tijelo bilo je osuđeno da umre neminovno.

3. Adamova grješna narav prešla je na čitav ljudski rod. Svako dijete rodjeno od grješnih roditelja je grješnik po rođenju. Tako je Adamov najstariji sin Kain bio ubojica. Zato što su svi ljudi rodjeni grješnici. Svi su duhovno mrtvi i svi su osuđeni. Jednog dana fizički umrijeti (Čitaj Rim. 5,12-18 pažljivo)
4. Čovjekov grijeh doveo je Božje prokletstvo na sve stvorenje. Trnje i korov, na primjer, dokaz su toga. Drugi dokazi su spomenuti u 1.Moj. 3,14-19. Grijeh ne treba nikakvog dokaza dok imamo zatvore, bolnice i groblija. Suze, bolest, nevolje, muka i smrt su neki rezultati grijeha.

IV. Kazna grijeha

“Plaća za grijeh je smrt”(Rim.6,23). Bog je izrekao kaznu za grijeh da je smrt. Već smo vidjeli da to znači duhovnu smrt i fizičku smrt. Ovu kaznu treba izvršiti. Bog mora kazniti grijeh. Dok čovjek živi u svojim grijehovima, on je duhovno mrtav i svočen s fizičkom smrti. Ako je još u svojim grijehovima kad umire, podvrgnut je vječnoj smrti. To znači da će biti za uvijek odbačen od Boga i trpit će za svoje grijehе u ognjenom jezeru. To je druga Smrt o kojoj se govori u Otkrivenju 20,14.

V. Lijek protiv grijeha

Bog se je pobrinuo za lijek tako da ljudi ne moraju trpjeti vječnu kaznu za svoje grijehе. On je poslao svog Sina u svijet da osigura put izbjavljenja za čovjeka. Gospod Isus Krist bio je rođen od djevice - Marije. On nije naslijedio Adamovu grješnu narav. On je bio jedini bezgrješni Čovjek koji je ikada živio. Na križu Golgote, On je dobrovoljno trpio kaznu za grijeh i zadovoljio sva Božja sveta traženja. Kad je kazna za grijeh isplaćena, Bog može sada dati vječni život svakom grješniku koji prizna činjenicu da je grješnik i primi Gospoda Isusa Krista kao svog Gospoda 1 Spasitelja. (To će biti potpunije objašnjeno u glavama o novom rođenju i spasenju).

Kad se netko pouzda u Krista, spašen je od krivice i sile grijeha. To ne znači da on dalje ne griješi, već to znači da su svi njegovi grijehovi: Prošli, sadašnji i budući oprosteni i da nikada ne će biti osuđen za njih, te da ima silu da živi i nema mjesta za zadovoljstva grijeha.

Peta glava

KRIST

Ova glava bavi se Gospodom Isusom Kristom, - glavnom temom Pisma. Razmatrat ćemo Njegovo božanstvo, Njegovo uijelovljenje, Njegovo djelo i Njegove službe.

I. Njegovo božanstvo

Božanstvo Krista znači da je Krist Bog. Pismo jasno uči ovu važnu činjenicu na slijedići način. Upotrebijeni su Božji atributi kad se govori o Kristu.

- a) Njegovo predpostojanje. Krist nema početka (Iv. 17,5).
- b) Njegova apsolutna prisutnost svuda. On je sa svojim slugama (Mat. 28 ,20)
- c) Njegova svemoć. On ima stalno neograničenu silu (Otkr. 1,18).
- d) Njegovo sveznanje. On ima neograničeno znanje (Iv.21 ,17).
- e) Njegova nepromjenjivost. On je "isti jučer, danas i uvijek" (Jevr. 13,8).

1. Božja djela izvršena su kroz Krista.

- a) On je stvorio sve (Iv.1,3).
- b) On drži svemir (Kol. 1,16).
- c) On se je podigao iz mrtvih (Iv.2,19).

2. Božji naslovi dani su Kristu.

- a) Bog Otac obraća se Sinu kao Bogu (Jevr. 1,8).
- b) Ljudi ga zovu Bogom i On ne odbija njihovo poštovanje (Iv.20,28).
- c) Demoni Ga prepoznaju kao Boga (Mar. 1,24).
- d) On se sâm obznanjuje da jest Bog (Iv. 10,30).

II. Njegovo utjelovljenje

Pod utjelovjenjem Krista smatra se Njegov dolazak u svijet kao čovjeka.

1. Dolazak Krista bio je prorečen u Starom Zavjetu (Iza.7,14).
2. Povjesni zapis o rodjenju našeg Gospoda. Njegovo rodjenje bilo je različito od svih drugih rodjenja.
 - a) Bio je začet Svetim Duhom (Luka 1,35).
 - b) Bio je rođen od djevice (Mat.1,23).
 - c) Ipak je bio pravi čovjek s tijelom (Jevr. 10,5), dušom (Mat.26,38) i duhom (Luka 23,46).
3. Krist je došao u ljudskom obliku da bi:
 - a) Otkrio Oca (Iv. 14,9).
 - b) Odstranio grijeh žrtvom Samog Sebe (Jevr.9,26).
 - c) Uništio djela djavola (1.Iv.3,8).

DOBRO ZAPAMTI: Jedna od osnovnih kršćanskih istina je da je Isus Krist pravi Bog i da je došao u svijet kao čovjek čudesnim rodjenjem od djevice. Kao čovjek, bio je potpuno bez grijeha.

III. Njegovo djelo

Pod ovim naslovom razmatrat ćemo smrt, uskrsnuće i uzašašće Gospoda.

1. Njegova smrt.

- a) Smrt Krista bila je neophodno potrebna (Iv.3,14). Ona je bila dio: Božje vječne namisli (Jevr. 10,7). Bila su potrebna da se ispune proroštva Starog Zavjeta (Iza.53,5). Bilo je neophodno da se osigura spašenje za čovjeka (Ef. 1,7).
- b) Smrt Kristova bila je za druge. On je umro kao zastupnik (1.Kor. 15,3).
- c) Smrt Kristova bila je zadovoljna. Ona je potpuno zadovoljila Božje zahtjeve, jer je Krist pretrpio i izdržao Božju osudu protiv grijeha. Ona potpuno zadovoljava čovjekovu potrebu, jer je to bila smrt beskrajno velike Osobe i zato je njezina vrijednost beskrajna.

2. Njegovo uskrsnuće.

- a) Uskrsnuće Krista bilo je nužno da se ispune proroštva, upotpuni djelo Križa (Rim.4,25) i osposobi Krista da preuzme Svoj sadašnji posao u nebu.
- b) Kristovo uskrsnulo tijelo bilo je stvarno. To nije bio duh (Luka 24,39). To je bilo isto tijelo koje je bilo razapeto, jer je imalo ožiljke čavala i ranu od koplja (Iv.20,27). Ipak, bilo je to promijenjeno tijelo, sa prevlašću nad fizičkim ograničenjima.
- c) Iza Svog uskrsnuća, Krist se pokazao nekima od Svojih sljedbenika barem deset puta. Više od pet stotina pouzdanih svjedoka vidjelo Ga je iza Njegovog uskrsnuća (1.Kor. 15,6).
- d) Uskrsnuće Krista je važna istina. Ako ne bi bilo uskrsnuća, ne bi bilo ni kršćanske vjere.

3. Njegovo uzašašće.

- a) Do završetku svoje službe na zemlji, Krist je bio podignut na nebo (Mar.16,19, Dj.1,9).
- b) On je uskrsnuo tako da je mogao primiti Svoju nagradu (Iv. 17,5) i nastaviti Svoju službu za Svoj narod.

IV. Njegove službe

Krist je u Pismu pokazan kao prorok, svećenik, i kao kralj.

Kao prorok, On govori ljudima što im Bog kaže i tako im otkriva Boga (Iv.1,18).

Kao svećenik, On predočuje vjernike Bogu (Jevr.4, 14-16). Kao Kralj, On vlada danas u srcima onih koji su vjerni. U dolazećem danu On će vladati na zemlji za tisuću godina. Psalam 72 opisuje to razdoblje.

Šesta glava

NOVO RODJENJE

Priprema za ovu glavu treba čitati Ivan 3,1-21.

1. Uvod

Čitaoca mora dojmiti činjenica da Gospod Isus kao Božji Sin, ozbiljno, pod dojmom najrehigosne osobe, imenom Nikodem, ukazuje na apsolutnu potrebu za njega da se rodi nanovo ako bi htio vidjeti i učiti iz Božjeg carstva (st.3-5). Novo rođenje postoji od tri vehika zahtjeva za čitavo čovječanstvo:

- (1) Prvi zahtjev: Mora se umrijeti (2.Sam.14,14).
- (2) Drugi zahtjev. Mora se biti **sudjen** (Rim.14,12 Otkr.20,11-15).
- (3) I treći: Mora se nanovo roditi.

S obzirom na mnogo neznanja i nerazumijevanja u ovom važnom predmetu, pogledajmo ga naiprije s provitne strane.

Štonovo rođenje NIJE. (Vidi Ivan 1,12-13).

1. **Bio nije po prirodnom rođenju** ili porijeklu nije "od krvi". Premda netko može biti rođen od kršćanskih roditelja, to ga ipak ne čini kršćaninom.
2. **Nije po samo - odredjenju** - "želji tijela". Upravo ovo što dijete ne može želiti samo da bude rođeno fizički, tako nitko ne može proizvesti novo rođenje, svojim vlastitim naporima.
3. **Nije po ljudskim posredstvom** - "nije po volji čovjeka nego od Boga". Niti jedno ljudsko biće, pa kako uzvišen bio njegov crkveni položaj, ne može podijeliti novo rođenje drugome. Svi obredi i ceremonije bilo koje organizirane religije ne mogu nikada proizvesti novo rođenje.
4. **Ne fizička promienia.** Krist je ispravio Nikodemovo nerazumijevanje toga i pokazao mu da je to duhovna promjena (st.4-6).
5. **Ne društvena ili geografska promjena.** Novorođena osoba ne prenosi se iznenada u nebo, nego živi na zemlji, ali od sada da ugadja svom Gospodu i Spasitelju (1Kor.7,20-24, Kol.3,22-24).

6. **Ne razunisko shvaćanje toga što ono jest.** Osoba može biti religijski odgojena, posvećena za službu i postati propovjednikom, a da nije nanovo rodjena. Ima mnogo takvih. **Teoretski** mogu poznavati njezinu potrebu, a ipak ništa ne znati o tome po iskustvu.
7. **To nije razvojfli postupak.** To nije postepeno razvijanje neke klice duhovnog života koju već imamo (Ef.2,2). Grješnici su opisani kao biča duhovna **mrtva**. Život se ne može razviti tamo gdje ga nema.
8. **Nije reformacija ili samo-poboljšanje,** a da se ostavljaju loše vanjske navike. To nije promjena **načina,** nego **čovjeka.**
9. **Nije religijsko vjerovanje.** Moguće je biti iskren izvjesnom religijskom uvjerenju, biti kršten, confirmiran, član crkve, imati udjela kod lomijenja kruha, podučavati djecu, obavljati službu u crkvi, biti čak i pripovjednik, a ne biti nanovo rodjen. Potreba novog rođenja bila je ukazana jednom od najpobožnijih, najiskrenijih i najmoralnijih ljudi svojih dana (Ivan 3,1).

NOVO RODJENJE je duhovna promjena (st.8). Nju može ostvariti samo Bog (Iv.1,13).

Upitajmo se sada tri pitanja obzirom na novo rođenje. Zašto? Kako? Kada? Odgovor na prvo je opisan niže. Druga dva će biti objašnjena u idućoj glavi.

II. Zašto se čovjek mora nanovo roditi?

Zapazi 7 stih, "ne čudi se". Potreba novog rođenja je savršeno logična i prihvatljiva i ne treba pobuditi sumnjičavost.

1. Zbog duhovne naravi koja čovjeku prirodno nedostaje. "Što je rođeno od tijela, tijelo je" (st.6). Ovdje se riječ "tijelo" odnosi na grješnu narav koju čovek prima kod svog fizičkog rođenja. Kroz svoj grijeh, Adam je stekao grješnu narav i ta se narav prenosi rođenjem na svakog od njegovih potomaka (Vidi Rim.5, 12 18.19 Ps.51,5). Karakter ove grješne naravi nazvan "tijelo" opisan je u Rim.8,5-8. To je neprijateljstvo prema Bogu, nepodvrgnuto (ili neposlušno) Božjem zakonu i prema tome nesposobno da ugoditi Bogu. Drugim riječima, čovjek poprirodi nema duhovnu sposobnost koja bi ga osposobila bilo da želi, razumijeti ili se veseli

Božjim stvarima (Vidi 1.Kor.2,14).

Isto kao što se muzička, umjetnička ili pjesnička obdarenost može steći samo fizičkim rođenjem tako isto i duhovna sposobnost, po kojoj se mogu cijiniti Božje stvari, mora se steći duhovnim rođenjem. Tijelo može biti odgojeno, obrazovano i religiozno, ah njegova narav ostaje nepromijenjena i nepromjenjiva u svom neprijateljstvu prema Bogu i nesposobna da ugodi Bogu. Novo rođenje je dodjeljivanje duhovne božanske naravi i jedino kroz nju čovjek može posjedovati ovu duhovnu sposobnost da razumije i uživa u Božjim stvarima. "To što je rođeno od tijela tijelo je". Slično proizvodi samo slično!

2. Zbog duhovnog carstva, koje čovjek ne može prirodno vidjeti ili učiti (vidi st.3,5). Što se ovdje vidi pod "Božjim carstvom?" Ono je opisano kao duhovno iskustvo. Čitamo "Carstvo Božje nije jelo ili piće, nego pravda i mir i radost u Svetom Duhu" (Rim. 14,17). Razmislimo dva carstva ili sfere. Jedno se naziva "carstvo ljudi", a drugo "carstvo Božje", ili jedno se naziva "tijelo", a drugo "duh". Sve čovječanstvo ulazi u carstvo ljudi fizičkim rođenjem, koje mu daje fizičku narav, ova ga osposobljava za fizičku sferu, nastanjenu ljudima.

U toj sferi živi, kreće se i nalazi se njegovo biće. Kako je sada moguće čovjeku da vidi vrijednost i udje u onu drugu sferu nazvanu Božje carstvo? Odgovor je sigurno sasvim očit. Mora se nanovo roditi, ili doživjeti duhovno rođenje, koje će ga uvesti u to novo područje. Kroz ovo novo rođenje dobit će duhovnu narav koja će ga osposobiti da koristi duhovne stvarnosti koje karakteriziraju Božje carstvo.

Zapaziti ćete da nadopunjujući prevod riječi "nanovo rođen" znači "rođen odozgor". To označuje izvor rođenja. Fizičko rođenje je od čovjeka i na zemlji, duhovno rođenje ima svoje porijeklo u Boga i s neba je. Čitaj sada Rim.8,9. Ovdje Pavao govori onima, koji više nisu "u tijelu" obzirom na svoj položaj pred Bogom, nego "u Duhu". Kako su bui prenešeni iz jednog carstva u drugo? Božjim Duhom, nakon što su prihvatili Krista za svog Spasiteija.

3. Zbog duhovnog života, kojeg Čovjek ne posjeduje po prirodi. Čovjek po prirodi, opisan je kao "mrtav u svojim prijestupima i grijesima", "udaljen od Božjeg života" i kao onaj koji "nema bez

fizičkog života proglašuje fizički mrtvim, tako i svaki bez duhovnog života, opisuje u Bibliji kao duhovno mrtav (Vidi 1.Tim.5,6 Luka 15,24). Smrt znači odvojenje. Onaj, koji je odvojen od Krista u kome je život, duhovno je mrtav (Ivan 1,4). Kako se može taj duhovni život udijeliti duhovno mrtvom? Neka sam Krist odgovori na to. Okrenimo Ivan 5,25 i problem je riješen. Svi koji slušaju Božjeg Sina, primaju Njegovu Riječ i pouzdaju se u Njega kao svog Spasitelja, primaju duhovni život, odnosno, nanovo su rodjeni. Vidi takodjer Ivan 3,16 5,24 6,47 10,26-28 1.Iv. 5,13.

Sedma glava

NOVO RODJENJE (nastavak)

1. Kako se netko može nanovo roditi?

Kist je označio trostruki način, kojim se može proizvesti novo rođenje.

1. Vjerovanjem u Božje Riječ. Odgovoti Isus: zaista, zaista ti kažem: ako se ko ne rodi vodom i Duhom ne može ući u carstvo Božje. "Voda" ovdje je dobro poznati simbol za Božje Pijječ. (Vidi Ef.5,26 Iv.15,3 Ps.119,9). Ono nema veze s krštenjem, Druga Pisma vrlo jasno pokazuju da novo rođenje dolazi kroz Božje Riječ. (Vidi 1.Pet.1,23-25 Jak.1,18). Upravo kao što voda, kad se upotrebi, čisti nečistoću iz naših očiju, koja bi inače pomračila naš vid, tako i Božja Riječ, kad je se čita i vjeruje, ispire iz uma grješnika njegove pogrešne ideje o Bogu i spasenju. Primjenom Božje Riječi osvjetljava se čovjekovo izgubljeno stanje (Pim.3,10-19), Božja ljubav očitovana u Njegovoj brizi za spasenje čovjeka (Iv.3,16) i način kojim grješnik može biti spasen (Pim. 10,1-17).
2. Nastanjivanjem Božjeg Duha (Iv.3,5). Sveti Duh, treća osoba Trojstva, bio je poslan od Krista nakon Njegovog uzašašća sa svrhom da pomoću Božje Riječi presvjedoči ljude o njihovim grijesima, da ih dovede do pouzdanja u Krista, da se nastani u svakoj vjerujućoj osobi, da preda vjerniku božansku narav, ili sposobnost za duhovne stvari, te da svaku nanovo rođenu osobu uvede u svaku istinu. Vidi Iv.16,7-15, Ef.1,13 4,30 2.Pet.1,3.4 Gal. 5 ,22-26.
Kad se čita ili sluša Božju Riječ, Sveti Duh primjenjuje istinu u srce sa snagom persvjedočenja, pokazujući grješniku njegovo izgubljeno, grješno, bespomoćno i beznado stanje.
On tada otkriva kroz Riječ put spasenja kroz vjeru u Krista i Njegovo svršeno djelo.
Onog časa kad se grješnik pouzda u Krista, Sveti Duh ga zapečati svojom prisutnosti grješnik tako postaje Kristovo stečeno vlasništvo. To nije pitanje osjećaja, nego činjenice. Novo rođenje ne osjećamo.

3. Vjerom u zastupničku žrtvu Krista. Vidi Iv.3,14-16. U tim stihovima Krist čini kristalno jasnim kako grješnik može doći do tog novog života. U odgovoru na Nikodemovo pitanje: "Kako to može biti?" Krist upotrebljava događaj zapisan u Starom Zavjetu da ilustrira kako se novo rođenje može iskusiti. Čitaj potom 4.Moj.21,4-9. Čini se da sedam riječi sumiraju taj događaj. Brižljivo pazimo na to, jer to je Kristova ilustracija kako se grješnik može nanovo roditi.
- a) **Grieh (4.Moj.21,5).** Kao što je Izrael sagriješio, tako je čitavo čovječanstvo sagriješilo protiv Boga u mishi, riječi djelu (Rim.3,23).
- b) **Sud (st.6).** Kao što je njihov grijeh donio od Boga zasluženu osudu na njih, kako je Bog otkrio Svoj gnjev protiv svakog grijeha. Vidi Rim.1,18 Job 36,18 Rim.6,23.
- c) **Pokajanje (st.7).** Izrael je spoznao, priznao i tražio oprostjenje za svoj grijeh. To je pokajanje, koje se sastoji od promjene mishi koje ima za posljedicu izmjenu stava, koji se izražava promjenom djelovanja. Bog traži pokajanje grješnika. Vidi Luka 13,3 Dj.17,30 20,21 Mar.1,15.
- d) **Otkrivenje (st.8).** "1 Gospod reče". Kao što je Bog otkrio Mojsiju put spasenja za one Izraelce ujedene od zmija, tako je Bog otkrio u Bibliji svoj put spasenja za nas (2.Tim.3,15-17 Pim. 10,8,9).
- e) **Priprava (st.8,9).** Bila je načinjena zmija od mjedi i podignuta na motku da bi je mogao vidjeti cijeli izraelski logor. Sada usporedi Iv.3,14. Upravo kao što je Mojsije podigao mjedenu zmiju, tako Krist mora biti podignut na križ da osigura spasenje za grijehom ugrizeno čovječanstvo. Na križu je On nosio naše grijeha, uzeo naše mjesto, podnio sav sud zbog naših grijeha i svojom smrću zadovoljio sve Božje zahtjeve prema grješniku. Bog je pokazao Svoje prihvatanje zastupničke žrtve Svog Sina, podižući Ga iz mrtvih. Vidi Iza.53,6 1.Kor.15,1-4 Rim. 5,7,8.
- f) **Uslov (st.8).** "kad pogleda" Činjenica, daje mjedena zmija bila podignuta, nije ili sama po sebi, spasavala. Svaki ugrizeni Izraelac

morao je pogledati, pa da živi! Činjenica da je Krist umro za naše grijehе i izvršio svo djelo potrebno za naše spasenje, neće spasiti niti jednog grješnika, dok lično ne vjeruje u Krista, pouzda u Njega kao svog ličnog Spasitelja i prizna Ga kao Gospodara svog života.

To je ono što naš Spasitelj misli kad kaže: “tkogod vjeruje u Njega.... ima vječni život”. (Iv.3,16). Upravo kao što se od ugrizelih Izraelaca nije tražilo da se mole, odluče, plate ili čine dobra djela da zasluže spasenje, tako su grješnici mukani da priznaju svoju potrebu da se potpuno pouzdaju u Kristovo djelo, i da prime vjerom kao svog ličnog Spasitelja. Vidi Iv. 1,12 Dj.13,38.38 Ef.2,8,9.

- g) Rezultat (st.9).** “Živjet će.” U času kad je ugrizeni Izraelac (koji je bio skoro mrtav) pogledao, primio je novi život. On je bio zapravo nanovo rođen! Tako isto u času kad grješni, izgubljeni grješnik vjeruje evandjelje da je Krist umro za njegove grijehе i konačno Ga prihvati kao svog Spasitelja, prima duhovni ili vječni život, u njemu se nastanjuje Sveti Duh, postaje dionikom božanske naravi i tako je rođen odozgor, ili preporodjen. To je novo rođenje, za koje Krist izjavljuje da je apsolutno bitno da bi se moglo vidjeti i ući u Božje carstvo.

II. Kada se netko može nanovo roditi?

Odgovor na to može se dobiti gledajući na svoj sat! Novo rođenje se zbiva u času kad grješnik pogleda na Krista i pouzda se u Njega kao svog Gospoda i Spasitelja. Zašto ne, upravo takvi kakvi jeste, prestati sa svojim naporima da se spasite, nego se pouzdate u Osobu i počivate u djelu Božjeg Sina kojeje učinio za vas. (Vidi 2.Kor.6,1.2. Jevr.4,7).

Osma glava

SPASAVANJE

Usko vezano uz predmet novog rođenja je i pitanje spasenja. Prvo se odnosi prvenstveno na potrebu, izvor i narav duhovnog života, kojeg svi ljudi trebaju od Boga: a drugo naglašuje oslobadajuće učinke i cilj Božje pripreme u Kristu. Razmišljat ćemo o sedam stvari u vezi spasavanja.

I. Definicija spasavanja

Riječ jednostavno znači oslobodjenje. Obično se upotrebljava da opiše fin, kojim je netko oslobođen od opasnosti, koja mu je prijetila. Govorimo o nekome da je “spašen” od utapljanja, ili iz kuće u plamenu, ili iz tonućeg broda. U svakom slučaju tri stvari se uzima kao gotova činjenica.

1. Osoba koja se spasava, nalazila se je u smrtnoj opasnosti.
2. Netko je vidio svoju pogibelj i došao do oslobodjenja.
3. Spasitelj je bio uspješan u svom poslu i oslobodio je osobu iz njezinog opasnog položaja: “spasio” ju je. Riječ: “spasiti”, “spašen”, “Spasitelj” i “spasavanje” susreću se mnogo puta u Bibliji i imaju tačno isto značenje u duhovnom pogledu.

II. Potreba spasavanja

Potreba za Božjim spašenjem važna je zbog dvije činjenice koju mora da uoči svaka osoba.

1. **Činjenica ljudskog grijeha.** Već smo razmatrali o duhovnom stanju svih ljudi po prirodi u našoj prethodnoj glavi, i naglasili, da svako ljudsko biće dolazi u svijet s grješnom naravi, koja ga čini grješnikom od rođenja. Ova grješna narav očituje se u grjesnim mislima, riječima, djelima i stavom neprijateljstva prema Bogu. Bihija to pokazuje vrlo jasno. Čitaj Rim.5,12.18.19 6,16 8,5-8. 1.Moj.6,5 Ef.2,1-3 2.Kor.4,3.4 Iza.53,6 Jer.17,9 Mar.7,20-23 Rim. 1,21-32 3,19-23. Svakom će biti jasno iz ovih Pisama da je čovjek:

- (1) grješnik, kojemu treba oprostjenje.
- (2) Izgrbljen, i potreban da se nadje.
- (3) Osudjen i potreban izbavljenja.
- (4) Kriv, kojemu treba oprostjenje.
- (5) Duhovno mrtav, kojemu treba život.
- (6) Slijep, kojemu treba prosvjetljenje.
- (7) Rob, kojemu treba oslobodjenje. Čovjek je tako izričito bespomoćan da se sam spasi.

2. **Činjenica Božje pravde.** Bog je svet i mora kozniti grijeh. On neće “ni na koji način opravdati krivog” (2.Moj.34,6.7). On je otkrio svoju mržnju prema grijehu i Svoju osudu protiv svih koji umiru u svojim grijehovima. To je vječno protjerivanje iz Njegove prisutnosti. (Vidi Iv.8,21 24 Mar.9,43-48 Luka 16,22-31 Juda 11-13, Otkr. 20,11-15.) Očiti zaldjučak glasi: Budući da je čovjek grješnik, a Bog je pravedan, grješnik treba da bude oslobodjen ili spašen od kazne za svoje grijeh. Njegov uzvik treba da bude: “Što trebam činiti da budem spašen?” (Dj. 16,30,31).

III. Priprema spasavanja

Evandjelje je dobra vijest, da je Bog u čudesnoj milosti obilno pripremio ovo spasenje kroz Osobu i djelo Svog ljubljenog Sina. Dvije stvari su sasvim jasno prikazane.

1. **Krist je došao da bude Spasiteij grješnika (Mat.1,21).** Božji Sin, jednak i vječan kao 1 Otac i Sveti Duh postao je tijelom da bi osigurao spasenje. Čitaj Iv. 3,16.17 Mar.10,45 Mat.9,12.13 Iv.10,11.15-18.
2. **Kroz Kristovu smrt i uskrsnuće, ovo spasenje je bilo osigurano na Božje potpuno zadovoljstvo.** Kad je Kist dragovojjno visio na Križu, On je preuzeo potpunu odgovornost za našu krivicu i grijeh, nosio je naše grijeh. na svojem tijelu i umro ho zastupnička žrtva umjesto grješnika. Sav Božji sud protiv grijeha pao je na Njega, i sve Božje pravedne tužbe protiv grješnika potpuno su zadovoljene Kristovom smrću umjesto nas. Bog je pokazao Svoje potpuno prihvatanje ove Kristove žrtve podižući Ga iz mrtvih i postavljajući Ga sebi s desne strane. Čitaj 1.Kor.15,1-4 2.Kor.5,21 1.Pet.2,24 Iza.53,5 Rim.5,6-9 Dj.4,10-12 5,31 17,31.

IV. Uslov za spašenje

Kad je Krist svršio, žrtvovanjem Sebe, sve potrebno za grješnikovo spašenje, što treba da čini grješnik da bi iskusio ovo spašenje?

1. **Mora se pakajati.** Pokajanje je jednostavno promjena misli i shvatanja koje rezultira u promjeni stava prema grijehu, sebi, Spasiteiju i spašenju, a ovo se opet pokazuje promjenom djelovanja. Čitaj Luka 13,3 Dj.17,31 20,21. Grešnikova ravnodušnost promjenila se u ozbiljnu željnu za spašenjem, njegov ponos u poniznost, njegovo samozadovoljstvo u iskreno priznanje svog bespomoćnog, beznadnog i samo za pakao zaslužnog stanja.
2. **Mom vjerovati evandjeije, ili Božje svjedočanstvo obzirom na Osobu i djelo Krista.** Vidi 1.Iv.5,9,10. Kao izgubljeni i krivi grješnik, mora vjerovati da je Krist umro za njega pojedinačno, da je Krist nosio njegove grijehove, zauzeo njegovo mjesto i kroz Svoju smrt izvršio svo djelo potrebno za spašenje grješnih (Rim.4,5). Mora primiti Gospoda Isusa Krista, određenim činom svoje volje kao svog ličnog Spasitelja i da Ga od sada posjeduje kao uzvišenog Gospoda svog života (Iv.1,12 Rim.10,9,10 Iv.3,16 5,24 6,47 Ef. 1,13). To je odlučan čin. Nećete li kazati ravno iz svog srca:

“Gospode, Isuse Kriste, priznajem da sam grješnik, izgubljeni grješnik, ali vjerujem da si Ti nosio moje grijehove i umro radi mene na Golgoti, sada konačno počivam u Tvom svršenom djelu i primam Te ho svog ličnog Spasitelja, i od sada Te imam kao Gospoda i Gospodara mog života”. To je ono što znači “vjerovati u Gospoda Isusa Krista” (Dj.16,31).

V. Sigurnost spašenja

Kako može netko znati za sigurno da je spašen? Odgovaramo bez oklijevanja: kroz Božje Riječ. Bog izjavljuje jasno i crno na bijelom da svaka duša koja se pouzdaje u Njegovog Sina je spašena, a ima oprostjenje i posjednik je vječnog života i sigurna za uvijek. Čitaj Dj.13,38 1.Iv.2, 12 Ef.2,8 1.Kor.6,11 1.Iv.5, 13 Rim.5,1 8, 1 Iv.10,27-30.

VI. Cilj spašenja

Spašenje ima trostruki vid: prošli, sadašnji i budući.

1. **Prošlost.** Oslobodjenje od krivice grijeha, ili posijedica. Budući da je Krist pretrpio punu kaznu zbog naših grijeha, vjemik je oslobođen od njezinih strašnih posljedica. Vidi Iv.5,24 Rim.8, 1.
2. **Sadašnjost.** Oslobodenje od moći grijeha, odnosno njegove prevlasti. Zbog prisutnosti prebivajućeg Svetog Duha, uz podjeljivanje božanske prirode, vjernik je sada osposobljen da uživa oslobodjenje od vlasti grijeha u svom životu (1 .Kor.6, 19 2.Pet. 1,3. 3 Rim.6,1-14), To ne znači da je vjernik nesposoban da griješi, daleko od toga, jer on još uvijek ima zlu narav zvanu "tijelo". To znači međjutim, da u mjeri u kojoj koristi sredstva predviđena od Boga, grijeh neće biti prevladavajući faktor u njegovom životu. Ovo sadašnje oslobodenje ovisit će o:
 - (1) Čitanju i proučavanju i poslušnosti Božjoj Riječi (2.Tim.2, 15).
 - (2) Držeći se neprestano u dodiru s Bogom u molitvi (Jevr.4, 14-16).
 - (3) Predanje vlastitog tijela Bogu za pravedni i korisni život (Rim.6,13 12,1.2).
 - (4) Brzo priznavanje Bogu i odbacivanje svakog poznatog grijeha (1.Iv.1,8.9 Tit.2,11-15).
3. **Budućnost.** Izbavljenje čak i od prisutnosti grljeha. To će se zbiti kod Kistovog dolaska, kad će On podignuti mrtve i preobraziti žive, tako da će imati tijela nesposobna za grijeh, raspadanje i smrt. To je konačni vid spasavanja kojega očekujemo (Jevr.9,28 1 .Sol.4, 13-18).

VII. Rezultati spašenja

Mnogovrsni su (Ef. 1,3-14). Izabrat ćemo nekoliko.

1. **Mir s Bogom** (Rim.5, 1). Nema više neprijateljstva.
2. **Primljeni kod Boga u Kristu** (Ef. 1,6).
3. **Radost u Bogu ho Njegova djeca** (Rim.5,10,11 8,14-17 Gal.3,26 4,7).
4. **Življenje za Boga** (2.Kor.5,14,15 Gal,2,20 1.Pet.4,2-5).

5. **Služba za Boga** na našin dobrih djela i svjedočanstvo za Njega (Ef.2,10 Mat.5,16 Mar.16, 15.16).
6. **Štovanje, slava i molitva Bogu** (Iv.4,23.24 Jevr.10,19-22 Jevr. 13,15, 14-16).
7. **Vječni dom u nebu** (Iv. 14, 1-3 Otkr.22,1-5).

Neka svaki čitalac ne miruje dok ne zna po autoritetu Božje Riječi da je spašen za vječnost!

Deveta glava

MILOST

I. Uvod

Sva Boija postupafija sa čovječanstvom u sadašnje vrijeme na osnovi su milosti. To znači da On pokazuje ljudima sklonost koju nisu zaslužili.

Riječ milost nadje se preko 160 puta u Bibliji. Od toga 128 puta se javija u Novom Zavjetu. O Bogu se govori ho o “Bogu svake milosti” (1.Pet.5,10). Krist je opisan ho biće “puno milosti” (Iv.1,14). Sveti Duh je nazvan “Duh milosti” (Jevr. 10,29). Tako tri osobe Božanstva usko su povezarie s milosti.

II. Definicija

Riječ koja je upotrebijena u Starom Zavjetu nosi značenje “sagnuti se ili pognuti se u susretijivosti prema nekom nižem.” Novozavjetna riječ znači, “sklonost, dobra voija, blagost.”

Slijedeće definicije pokazale su se korisne u objašnjenju toga što je milost.

- (a) “Milost je ljubav prikazana nevrijednim licima. Bog je ljubav, ah kad On upotrebljava tu ljubav za grješnog, nečistog, buntovnog grješnika, tada je to milost.”
- (b) “Ljubav koja gleda gore je obožavanje. Ljubav na istoj razini je sklonost. Ljubav koja se spušta je milost.”
- (c) “Milost je Bog, koji ne pokazuje ništa drugo osim ljubavi i milosti, dok smo mi zaslužili samo gnjev i osudu. To je Bog, koji se sagine prema nama u beskrajnoj ljubavi.”
- (d) “Milost se vidi u Božjem davanju onog Najboljeg s neba, da spasi ono naj gore na zemlji.”

III. Kontrast

Milost se ne smije pobrkati s djelima. Ako bi čovek mogao zadobiti spašenje čineći dobra djela, tada bi spašenje jednostavno bilo njegova

plaća (Rim.4,4.5 Rim.11,6). Bog ne duguje ništa čovjeku. Spašenje je slobodni dar.

Milost ne treba pobrkati sa zakonom. Ljudi nisu spašeni držanjem zakona. Oni su spašeni milošću. Slijedeće će to bolje objasniti.

- (a) Zakon zahtjeva da se radi posao.
Milost govori o poslu koji je učinjen.
- (b) Zakon kaže, "Čini to i bićeš živ."
Milost kaže, "živi i tada ćeš raditi."
- (c) Zakon kaže, "Ljubi Gospoda Boga Svoga."
Milost kaže, "Bog je tako ljubio svijet" (Iv.3,16) i "Ljubimo Njega, zato što je On najprlje ljubio nas" (1.Iv.4,19).
- (d) Zakon osudjuje najbolje (Rim.3,19).
Milost spasava najgore (Rim.3,24 4,5).
- (e) Zakon otkriva grijeh (Rim.3,20).
Milost otkriva spasavanje (Tit.2, 11-13).

IV. Potreba milosti

Čovjek je grješni pobunjenik protiv Božjeg svetog zakona (Rim.3,23 Kol. 1,21). Zato ne zaslužuje drugo nego Božju osudu.

Čovjek stoji kriv pred Božjim sudom, jer je prekršio Božji sveti zakon (Rim.3,19 Gal.3,10 Jak.2,10). Kao takav on je podvrgnut osudi od Boga. Zato što je odbacio i ubio Božjeg Sina, čovjek nema nikakvih zahtjeva prema Bogu uopće (Iv. 12,31-33 3,18).

V. Spasavanje kroz milost

Ako čovjek treba da bude spašen, to može biti samo kroz Božju milost. Ali Bog je svet i ne može pregledati grijeh. Grijeh mora biti kažnjen. Evandjelje nam kaže kako Bog može spasiti grješnika milošću i ostati svet čineći tako. Krist je trpio gnjev i Božju osudu protiv grijeha. Na osnovi Kristovog djela, Bog može oprostiti grijehone onih koji se pouzdaju u Gospoda Isusa.

Krist je svršio djelo. Milost potražuje samo vjeru sa strane grješnika koji traži spasavanje (Ef.2,8.9).

VI. Blagoslov kroz milost

Milost donosi mnoge čudesne rezultate grješniku. Od njih til najveća rezultata su ova:

- (a) **Spasavanje** (Tit.2, 11-13). To znači da kršćanin ima vječni život.
- (b) **Opravdanje** (Rim.3,24-26). To znači da Bog uračunava grješniku koji vjeruje u Krista kao da je bez greške.
- (c) **Stajanje pred Bogom** (Rim.5,2). To znači da pravi vjernik može ući u Božju prisutnost kroz molitvu. On više nije odvojen od Boga zbog svojih grijehova.

Deseta glava

VJERA

Nitko ne može dugo proučavati Bibliju a da ne postane svjestan važnosti vjere. Grješnik se ne može spasiti osim kroz vjeru (Ef.2,8.9). Zato je važno da otkrijemo što ta riječ znači.

1. Što je vjera

Vjera je lično povjerenje. Upotrebljavamo riječ u svakodnevnom razgovoru, ho na primjer: "potpuno iman vjeru u svog doktora." Mislimo tim da se pouzdajemo u njega u svom slučaju. Tako u Bibliji vjera je lično pouzdanje u Boga. To znači da vjerujemo ono što On kaže, i pouzdajemo se u Njega da nas spašava i održava.

II. Otkuda dolazi vjera?

Kad gledamo oko sebe po svijetu, opažamo da neki ljudi nemaju vjere u Boga i tako oni nisu spašeni. To nas dovodi da ispitamo izvor vjere. U pravom smislu, ta vjera je Božji dar (Iv.3,27 Ef.2,8). Bog daje ljudima silu da vjeruju u Njega.

Ali kako čovjek prima vjeru? Odgovor na to nadje se u Rim. 10,17 "Tako vjera dolazi kroz slušanje, i slušanje Božje Riječi." Zato ako čovjek nema vjere u Boga treba čitati Bibliju. Kad je čita on će se moliti otprilike ovako: "Bože, ako je ova knjiga tvoja Riječ, ako je Isus Krist Tvoj Sin, i ako je On umro za mene, tada mi pokaži ove stvari kad čitam Bibliju." Bog je obećao da će svaki čovek, koji želi činiti Njegovu volju doći do znanja istine (Iv.7,17).

III. Koji je pravi predmet vjere?

Vjera mora imati neki predmet. Taj predmet može biti ili osoba kao što je rođak, ili prijatelj, ili može biti bezdušna stvar k`o što je avion ili lift.

Nije dovoljno imati vjeru. Vjera mora biti zamijenjena u predmet povjerenja. Čovjek može imati vjeru u svoja kola da ga odvezu

nekuda, ali ako kola hitno trebaju popravak, on će ubrzo saznati daje njegova vjera na krivom mjestu.

Biblija postavlja Gospoda Isusa Krista kao pravi predmet vjere (Dj.20,21). Važna stvar ta vjera, nego da li je njegova vjera u Krista. Ako je, tada je čovjek spašen.

Čovjek može vjerovati sve što Biblija kaže o Kristu, a ipak da nema vjere u Njega. Možete vjerovati da će neki voz napustiti stanicu u 11 sati prije podne i da će stići u drugi grad u 5 poslije podne. Možete vjerovati sve te činjenice o vozu, ali u stvari ne vjerujete u voz, dok ne stupite u njega i povjerite se sami da vas odnese u odredjenom smjeru.

Tako možeš vjerovati da je Krist rođen u Betlehemu, da je umro na Golgoti, da je ponovo uskrsnuo i uzašao na nebo. Ali ti nisi stvarno stavio svoju vjeru u Njega dok se ne pouzdaješ u Njega da te spasi od tvojih grijehova i uzme te u nebo.

IV. Primjeri vjere

Pismo je puno primjera vjere. Jedanaesta glava Jevrejima nazvana je "Počasna aleja vjere" jer nabraja neke istaknute ljude i žene koji su imali vjeru.

Mogu se navesti još druga dva primjera.

Prvi je vjera kapetana iz Mat.8,5-10. Kapetan je vjerovao da Krist može izliječiti njegovog slugu, samo ako kaže riječ.

Drugi, je vjera kananske žene (Mat. 15,22-28). Ona je pristala da kruh koji je bio pripremljen za izabrane Židove ne može biti za nju, ona je nepobožna. Njezina vjera je bila ponizna i ustrajna.

V. Nagrada vjere

Prava vjera nikada nije nenagrađena. Nikada se nitko nije uzalud pouzdao u Boga. Svaki tražeći grešnik koji se je pokajao svojih grijehova i koji je stavio svoju vjeru u Gospoda Isusa Krista je spašen. Spasitelj je rekao, "onoga koji dolazi k Meni, neću nikada izbaciti" (Iv.6,37).

Jedanaesta glava

NEBO I PAKAO

Ljudi su uvijek imali iskreno interesovanje za budućnost. Ovo interesovafije za budućnost, pobudila su pitanja kao što: A. Jeli sa smrču sve zaveršeno? B. Gdje su mrtvi? C. Šta možemo mi znati ili saznati o nebu i paklu? Mi hoćemo kao prvi sledeće pitanje razmotriti.

I. Što se dogadja čovjeku u vrijeme smrti?

Prije svega, moramo se potsjetiti da je čovek trovrсно biće, to jest da se sastoji od tri dijela - tijelo, duša i duh (1.Sol.5,23).

Prvi dio je materijalno biće, a druga dva su nematerijalna. Po duhu čovjek je sposoban spoznati Boga, a dušom on je sposoban spoznati sebe, a tijelom sposoban je spoznati svijet. Samo Božja Riječ može povući razliku izmedju duše i duha (Jevr.4,12).

U vrijeme smrti, duša i duh ostavljaju tijelo. Tijelo se stavlja u grob. U slučaju vjernika, za tijelo se kaže da je zaspalo (Dj.7,59,60 8,2) dok se za tijelo nespašenih osoba kaže da je mrtvo. Duša i duh nikada ne spavaju. Ako je osoba koja je umrla bila spašena, duša i duh idu na mjesto radosti i blaženstva - nebo (2.Kor.5,8 Fil.1.1,21,23). Ako je osoba bila nespašena, duh i duša idu na mjesto tuge i kazne - (pakao). U Luci 16,19-31 naš Gospod uči da oni koji su umrli su svjesni. Pročitaj taj važni odlomak.

II. Što znademo o paklu?

Kao što smo već napomenuli, duh i duša nevjernog nose se u vrijeme smrti i prebivalište mrtvih. Had ili pakao je mjesto svjesne kazne (Luka 16,23-25). O duši koja je u paklu govori se kao o osobi, koja ima oči, uši, prste i sjećanje. Potpuno se znade kakvi su uslovi tamo. Bibliija govori o još jednom mjestu mučenja. To drugo mjesto je jezero ognjeno. Kod suda oko Velikog Bijelog prijestolja, u kojemu će se više kazati u posljednjoj glavi, duše u paklu će biti sjedinjene s tijelima koja će uskrsnuti iz groba.

Krist će tada izreći konačnu osudu nad mrtvacima i bit će baćeni u

jezero ognjeno, vječno prebivalište izgubljenih (Otkr. 20,11-15). Pakao bi se mogao usporediti sa gradskim zatvorom gdje zatvorenik čeka privremeni sud. Jezero ognjeno je ho državna tamnica, iz koje nema više oslobodjenja. Kod opisivanja pakla, naš Gospod govori o crvu koji ne umire u neprestanom plamenu (Mar.9,43-48). To je mjesto svjesne kazne.

Može li Bog ljubavi dozvoliti ljudima da idu u pakao?

- (1) Bog ne želi da ljudi izginu. On se je pobrinuo za spasavanje čovjeka kroz djelo Njegovog Sina na križu Golgote (Rim.5,6.8.) Ako ljudi odbace Spasitelja oni idu u pakao po svom vlastitom izboru.
- (2) Bog je Bog ljubavi (1.Iv.4,8), ali On je također svet (1.Pet.1,16). On mora kazniti gnjev.
- (3) Ljudi se ne predomišljaju da stave bolesne ljude u bolnicu, lopove u zatvor, ili trupla na groblje.

Što je s neznabošcima, koji nikada nisu čuli evandjelje? Kao i ostatak čovječanstva, oni su izgubljeni grješnici i samo ih Krist može spasiti. Oni mogu znati o Bogu po djelima (Rim.2,20 Ps.19,1) i po svojoj vlastitoj savjesti (Rim.2, 15). Ako se pokažu vrijedni svijetla koje imaju, Bog će im dati više svijetla - vidi primjer Kornelija, Djela 10 i 11.

II. Što znamo o nebu?

Pismo jasno uči da postoji mjesto blaženosti za sve koji poznaju i ljube Gospoda. Nebo je prebivalište. Prije svega, područje oblaka naziva se nebom (1.Moj. 1,8). Zatim produče u kojem su smještene zvijezde poznato je kao nebo (1.Moj.1,17). Konačno, upotrebljava se da se opiše mjesto Božjeg prebivališta. Pavao to zove "treće nebo" (2.Kor. 12,2-4). Znamo da je sada Gospod u nebu. Nakon što je uskrsnuo iz mrtvih. On je uzašao u tijelu.

Postoji velika vojska vjernika u nebu, jer kad pravi kršćanin umire, on je "izvan tijela - a prisutan kod Gospoda" (2.Kor.5,8). Ovi vjemici uživaju prisutnost Krista "što je mnogo bolje" (Fil. 1,23).

Dvanaesta glava

BUDUĆI DOGADJAJI

Svaki čitalac Biblije uzbudjen je tim da može čitati o događajima koji su još u budućnosti. Jedino u Bibliji je otkrivena budućnost. Razmatrat ćemo neke od tih događaja po redu kako će se zbiti.

I. Kristov dolazak po Svoje svete (1. Sol.4.13-18)

Slijedeći događaj koji treba da se zbude je Kristov dolazak da uzme svoj narod u nebo. To je poznato ho uzdignuće. Krist će sići s neba. Tjiela vjernika koji su umrli uskrsnuće. Živeći vjerici biće zajedno s njima uzdignuti da susretnu Gospoda u zraku. Zapazi slijedeće činjenice u vezi Kistovog dolaska.

1. Može se dogoditi u svakom času (Otkr.22,7).
2. Samo oni koji su spašeni će sudjelovati (1.Kor. 15,23).
3. Ono se zbiva iznenada - "u trenutku oka" (1.Kor. 15,52).
4. Neće svi vjernici umrijeti, ali svi će se promijeniti (1 .Kor. 15,51).
Biće kao Krist (1.Iv.3,2 Rim.8,16-25).

II. Velika nevoija (Mat.24,5-31)

Nakon uzdignuća zemlja će iskusiti razdoblje velikog trpljenja i nevolje poznato kao Velika Nevoija. Za to vrijeme, židovski narod će se vratiti u Palestinu u nevjeri. Podignut će se veliki strašni vladar poznat kao Anti-Krist. On će tražiti da ga se obožava. Biće to vrijeme tako velike nevolje da kad se ne bi ti dani skratili, nitko ne bi ostao. Medjutim, Bog će sačuvati one Židove koji su Njemu vjerni.

III. Kristov dolazak da vlada (Malahija 4,1-3)

Pred kraj razdoblja Nevolje, Gospod Isus Krist će doći natrag na zemlju u velikoj sili i slavi. On će uništiti svoje neprijatelje, uključivo Anti-Krista i suditi one narode koji su progonile vjerne Židove. Satan će biti vezan u bezdanu za 1.000 godina.

IV. Tisućgodišnje kraljevstvo (Iza.32,1 35,1-7 65,17-25)

Kad je završen Njegov posao suda Krist će uspostaviti svoje carstvo na zemlji. Jeruzalem će biti Njegov glavni grad. On će vladati na zemlji za tisuću godina. To razdoblje poznato je kao tisućgodišnje kraljevstvo. To će biti razdoblje mira i radosti. Čitamo da će priroda biti potpuno drugačija, jer će lav ležati zajedno s jagnjetom. Pustinja će cvasti kao ruža. Ljudi će doživjeti vrlo duboko starost. To će biti razdoblje velikog blagostanja. Neće biti ratova. Premda grijeh neće biti sasvim isključen, biće odmah kažnjen gdje se pojavi.

V. Sud pred Velikim bijelim prjestoljem (Otkrivenje 20,11-15)

Na kraju Kristovih 1.000 godina vladavine, biće sud pred Velikim bijelim prijestoljem. To je sud nepokajanih mrtvaca. Tu neće biti uključen nitko tko je spašen. Grobovi će dati tijela nevjerujućih i had i pakao daće svoje duše, oni će stati pred Krista da budu sudjeni. Zato što njihova imena nisu nadjena u životnoj knjizi Jagnjeta, biće krivi i osudjeni za jezero ognjeno da trpe svjesno i vječnu kaznu.

VI. Vječnost (Otkrivenje 21,1-8)

Konačna slika budućnosti je vječno stanje. Zemlja kao što znademo biće uništena vatrom. Vrijeme kao što ga poznajemo prestaće. Svi pravi vjernici uživat će beskrajnu radost u nebu. Svi koji su odbacili Spasitelja trpjet će u tami zauvijek. Pitanje koje nas sve zanima kad dolazimo kraju ovih biblijskih proučavanja je "gdje ću ja provesti vječnost?"

www.info-contact.nl

Info/Contact - Postbus 54234 - 3008 JE Rotterdam - NL